

Bog je milostljiv

(Karen Johnson)

Na srečo nosečnost traja devet mesecev. Ta čas starši potrebujejo, da svoje srce, pamet in dušo pripravijo za sprejem novega življenja, ki raste v njih.

Moj stric Romeo in teta Korina nista imela tega razkošja. Potem ko sta si šest let prizadevala, da bi spočela otroka, ju je mlada mamica izbrala za starša svojega komaj rojenega otroka in jima ga dala v posvojitev. Kot bi trenil, se je vse spremenilo. Povsem ju je prevzelo in osupnilo. Melanie sta sprejela z odprtimi, trepetajočimi rokami, pretresena od hvaležnosti.

Ko se je Janez Krstnik rodil prej nerodovitnima staršema Elizabeti in Zahariju, je šok hvaležnosti spreletel celotno judovsko-krščansko družino. Samo spočetje je bilo čudež. Janezov prihod je naznanil angel, ime mu je izbral Bog – ljudje so se spraševali, kakšen otrok bo to.

Kaj nas Janez uči?

Kot prvo nam sporoča: Bogu ni nič nemogočega. Kar je v nas najbolj jalovo, lahko spodbudi čudovito življenje. Če sta Elizabeta in Zaharija spočela sina v svoji visoki starosti, kaj je mogoče za vsakega izmed nas?

Vsi imamo nerodovitna obdobja v svojem življenju, mesta, ki so zapuščena in presušena. Skoraj ničesar ne pričakujemo na teh mestih, vendar - je mogoče, da bo Bog ravno tu naredil svoje najčudovitejše delo?

Janez nas uči tudi to, da nam ime pomaga ostvariti to, kar smo. Imena so bila še pomembnejša za prvorojence. V mnogih kulturah je prvorojeni sin nosil očetovo ime. Pri Janezu pa je bilo drugače. Vsi Zaharijevi in Elizabetini sorodniki so se takoj pritožili, da nikomur v družini ni ime Janez. Zakaj mu ni bilo ime, kot bi mu moralo biti? "Zaharija"

pomeni "tisti, ki se ga Bog spomni". Kako lepo ime, pravo za fanta, ki naj bi sledil očetu in postal duhovnik!

Vendar je Bog vedel, da je temu dečku namenjeno življenje, ki bo prekinilo družinsko tradicijo. Njegov oče je bil duhovnik, on pa je bil prerok. Njegov oče je častil Jahveja, sin pa je spoznal Mesija. Janez je prekinil vero očeta, da se je lahko spolnilo, kar je bilo napovedano. Janez je bil most med zavezama.

Janez pomeni Bog je milostljiv. Bog je res milostljiv, ko naša nerodovitna mesta spreminja v rodovitna. Bog je Janeza med odraščanjem podpiral z modrostjo in zrelostjo. Bog hrepeni po tem, da bi v nas dovršil podobne čudeže. Ali bomo sprejeli njegove darove?

Pomislimo, katera so tista mesta v našem življenju, ki smo jih pustili neobdelana. Morda ne zaupamo svojim miselnim sposobnostim ali zmožnosti, da bi ljubili? Ali imaš pogum, da pustiš Bogu, naj on obdela tvoja jalova mesta? Pomisli, kakšno življenje bi lahko vzbrstelo na tem mestu! To novo življenje bi lahko poslalo drget hvaležnosti skozi in skozi vse tvoje.

Spoznati svojo poklicanost je prav taka težka naloga – in vendar je nujnost, da bi lahko postali takšni, kot smo v Božjem načrtu. Včasih potrebujemo pogum, da prekinemo družinsko tradicijo in začrtamo novo pot tako kot Janez Krstnik. Tudi takrat, ko je naša pot znotraj družinske tradicije, je pomembno, da svoje življenje "začinimo" z vsemi edinstvenimi darovi, ki so nam bili podarjeni.

Janez Krstnik je en sam. In tudi ti si edini. Čeprav tvoje življenje najverjetneja ne bo obrnilo toka zgodovine, te bo oblikovalo – tebe in ljudi, ki so okrog tebe. Usodo, ki ti je namenjena, lahko izpolniš le ti. Ali si pripravljen na ta izziv?

Vir: <http://celebrationpublications.org/>

Prevod: Petra Grimani